

Fælles retningslinjer fra ESA'erne

til sikring af, at konsekvens, langsigtede hensyn og fælles standarder for vurderingsmetodologier integreres i stresstest med fokus på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i medfør af artikel 100, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU og artikel 304c, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF

1. Retningslinjer

Status for disse fælles retningslinjer

1. Dette dokument indeholder fælles retningslinjer udstedt i medfør af artikel 16 og 56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF; forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger); og forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) – "ESA-forordningerne". I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i ESA-forordningerne skal kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer.
2. De fælles retningslinjer fastsætter, hvad der ifølge ESA'erne er hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes på et bestemt område. Kompetente myndigheder, der er omfattet af disse fælles retningslinjer, bør efterleve dem ved i relevant omfang at indarbejde dem i deres tilsynspraksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller tilsynsprocesser), også hvor de fælles retningslinjer primært er rettet mod finansieringsinstitutter.

Indberetningskrav

3. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i ESA-forordningerne skal de kompetente myndigheder senest den 31.05.2026 (to måneder efter udstedelsen) underrette den respektive ESA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse fælles retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis den respektive ESA ikke er blevet underrettet inden denne dato, vil den anse de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger bør fremsendes til [compliance@eba.europa.eu, [LINK](#) (EIOPA) og compliance@esma.europa.eu] med referencen "JC/GL/2025/78". En skabelon til brug ved underretning findes på ESA'ernes websteder. Underretninger bør fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder.
4. Underretninger vil blive offentliggjort på ESA'ernes websteder.

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

5. Disse fælles retningslinjer har til formål at præcisere, hvordan kompetente myndigheder bør integrere ESG-risici på en konsekvent måde i deres tilsynsmæssige stresstest.
6. Disse fælles retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder.
7. De kompetente myndigheder bør anvende disse fælles retningslinjer ved gennemførelse af tilsynsmæssige stresstest med fokus på ESG-risici, enten som led i det relevante regelsæt eller

som en ad hoc-vurdering, og i begge tilfælde alene i det omfang, det er relevant i henhold til den sektorspecifikke lovgivning.

8. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der anvendes i disse fælles retningslinjer, samme betydning som i den sektorspecifikke lovgivning anført nedenfor.

9. I disse fælles retningslinjer finder endvidere følgende definitioner anvendelse:

i. "kompetent myndighed" betyder en af følgende:

a) de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA)

b) de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra i), i forordning (EU) nr. 1094/2010 om oprettelse af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), dvs. de tilsynsmyndigheder, der er defineret i direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed

ii. "sektorspecifik lovgivning" betyder samlet:

(a) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹

(b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EC²

(c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013³.

Afsnit II – Krav vedrørende konsekvens, langsigtede hensyn og fælles standarder for vurderingsmetodologier i forbindelse med stresstest med fokus på ESG-risici

Mål

10. I henhold til den sektorspecifikke lovgivning bør de kompetente myndigheder gennemføre disse fælles retningslinjer i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet⁴.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁽⁴⁾ Da disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder, bør anvendelsen af proportionalitet følge de proportionalitetskrav, der er fastlagt i den sektorspecifikke lovgivning.

11. De kompetente myndigheder bør tage alle ESG-risici og deres potentielle udvikling i betragtning, når de tilrettelægger deres ramme for tilsynsmæssige stresstest, og løbende vurdere relevansen af ESG-risici i forhold til denne ramme, navnlig i takt med, at dækningen gradvist udvides til at omfatte andre ESG-faktorer. De kompetente myndigheder bør klart definere formålet med ESG-stresstest og herunder tage højde for to hovedtyper af stresstestøvelser:
- test af robustheden af kapital- og likviditetspositionen samt de finansielle enheders tabsabsorberingsevne i lyset af økonomiske og finansielle chok forbundet med alle væsentlige risici, herunder ESG-risici, på kort sigt (f.eks. op til fem år)
 - test af de finansielle enheders strategiers og forretningsmodellens modstandsdygtighed over for en række ESG-relaterede scenarier på langt sigt (mindst ti år⁵).

Væsentlighedsvurdering

12. De kompetente myndigheder bør anlægge en risikobaseret tilgang, der starter med en væsentlighedsvurdering for at identificere de mest relevante og betydningsfulde risici og fastlægge, hvilke af disse væsentlige risici der bør indgå i en stresstestøvelse.
13. Som led i væsentlighedsvurderingen bør de kompetente myndigheder identificere, hvilke ESG-risici der er mest væsentlige for de finansielle enheder, under hensyntagen til deres forretningsmodel, porteføljer, geografiske eksponeringer og sektorspecifikke aktiviteter på både kort og langt sigt. De kompetente myndigheder bør inden for de forskellige tidshorisonter overveje både:
- eksponeringen af aktiver og passiver over for overgangsrisk (f.eks. baseret på deres CO₂-aftryk) og fysiske risici (f.eks. baseret på geografisk placering)
 - de potentielle konsekvenser af ESG-faktorer for de traditionelle kategorier af finansielle risici, dvs. markedsrisiko, kreditrisiko, modpartsrisiko, forsikringsrisiko samt operationel risiko, omdømmerisiko og strategisk risiko, via identifikation af de vigtigste transmissionskanaler.
14. De kompetente myndigheder bør overveje at anvende klare kvalitative og/eller kvantitative kriterier og/eller tærskelværdier for væsentlighed, med afsæt i eksisterende regelsæt, branchestandarder og tilsynsmæssig erfaring. Væsentlighedsvurderingen bør kunne justeres over tid i takt med udviklingen i ESG-risici, fremkomsten af nye data og de finansielle enheders videreudvikling af egne risikovurderingsprocesser.

Gradvis udvidelse af anvendelsesområdet for ESG-faktorer i ESG-stresstest

15. De kompetente myndigheder opfordres til at fortsætte deres arbejde og analyser med henblik på gradvist at udvide dækningen til øvrige ESG-faktorer i forbindelse med gennemførelsen af ESG-stresstest. I første omgang bør de prioritere miljømæssige risici. I den indledende fase bør de kompetente myndigheder fokusere på klima- og miljørelaterede risici og tage højde for både fysiske risici (f.eks. ekstreme vejrhændelser, tab af biodiversitet) og overgangsrisk (f.eks. ændringer i politik, ny prisfastsættelse på markedet), med henblik på at identificere virkninger, også indirekte, på de vigtigste risikoeksponeringer.

(⁵) I overensstemmelse med målsætningerne i Parisaftalen (2015).

16. Denne gradvise udrulning bør ledsages af løbende metodologisk tilpasning, opbygning af kapacitet og inddragelse af interessenter for at sikre, at både finansielle enheder og kompetente myndigheder er tilstrækkeligt rustet til det udvidede anvendelsesområde for ESG-risikovurderinger.

Integration af ESG-faktorer i eksisterende rammer for stresstest

17. De kompetente myndigheder bør tilstræbe fuld integration af ESG-faktorer i de overordnede rammer for stresstest.
18. De kompetente myndigheder bør løbende revurdere, hvilke typer af ESG-risici der dækkes, bl.a. i lyset af udviklingen i datatilgængelighed og modelleringsteknikker.

Sammenhænge og eksterne effekter mellem finansielle sektorer

19. Selv om disse fælles retningslinjer ikke omfatter systemdækkende stresstest på tværs af den finansielle sektor, bør de kompetente myndigheder, hvor det er muligt, koordinere på tværs af sektorer for at sikre en ensartet tilgang til ESG-risikovurdering og for at fremme datadeling, hvor det er relevant. Bank-, forsikrings- og værdipapirtilsynsmyndighederne bør samarbejde om at identificere og modellere transmissionskanaler (f.eks. forsikrings rolle i forbindelse med sikkerhedsstillelse for bankudlån), harmonisere scenarieantagelser og forebygge tilsynsmæssige blinde vinkler.
20. De kompetente myndigheder bør så vidt muligt sikre, at ESG-stresstest tager højde for sammenhænge og eksterne effekter mellem finansielle sektorer. De bør overveje, hvordan ESG-relaterede risici kan forplante sig gennem det finansielle system og forstærke sårbarheder på tværs af bank-, forsikrings- og kapitalforvaltningssektoren samt andre finansielle sektorer.

Principper og metodologiske overvejelser

21. Ved fastlæggelsen af principper og metodologiske overvejelser bør de kompetente myndigheder beslutte sig for den mest hensigtsmæssige udformning af og de mest hensigtsmæssige karakteristika ved stresstesten, afhængigt af dens formål.

Anvendelsesområde

22. De kompetente myndigheder bør klart definere dækningsområdet med hensyn til porteføljer, sektorer, geografiske områder og aktiviteter for at sikre en afbalanceret og pragmatisk tilgang, der afspejler modenheden af tilgængelige metodologier og data.
23. For grænseoverskridende finanskoncerner bør de kompetente myndigheder sikre, at alle relevante enheder inddrages i vurderingen.

24. Baseret på formålet og den valgte tidshorisont, bør de kompetente myndigheder sikre, at balancen mellem kvantitative og kvalitative oplysninger er passende i forhold til formålet med øvelsen⁶.

Tidshorisont

25. Valget af tidshorisont bør tilpasses øvelsens formål:
- Ved vurdering af den finansielle modstanddygtighed over for ugunstige, men plausible chok bør der anvendes en kort tidshorisont (f.eks. op til 5 år), i overensstemmelse med traditionel praksis for stresstest
 - Ved vurdering af modstanddygtigheden af finansielle enheders forretningsmodeller og strategier bør der anvendes en længere tidshorisont (mindst 10 år, afhængigt af forretningsaktiviteten og i overensstemmelse med enhedernes langsigtede forpligtelser).

Opstilling af scenarier

26. De kompetente myndigheder bør identificere og udvælge scenarier for stresstest baseret på øvelsens formål. De bør overveje at anvende scenarier, der bygger på den nyeste videnskabelige viden og er udarbejdet af bredt anerkendte internationale eller regionale organisationer⁷. De opfordres desuden til at gøre brug af sektor- og regionspecifikke udviklingsbaner for at give finansielle enheder en tilstrækkeligt detaljeret opdeling af makroøkonomiske variable, samtidig med, at den overordnede interne konsekvens i scenarierne bevares.
27. De kompetente myndigheder bør, hvor det er muligt, overveje at integrere komplekse risici, dvs. yderligere virkninger, der opstår ved samtidig eller efterfølgende forekomst af flere chok (uanset om de er ESG-relaterede eller makroøkonomiske). Derudover bør de, hvor det er relevant, tilstræbe at vurdere anden runde-effekter, dvs. de indirekte og forstærkede konsekvenser, der følger af de oprindelige ESG-chok, enten ved at indarbejde dem direkte i scenarierne eller som en supplerende analyse.
28. Med henblik på at integrere væsentlige ESG-risici i kortsigtede stresstestøvelser bør de kompetente myndigheder, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, tage udgangspunkt i den scenarieopstilling, der anvendes i traditionelle stresstest, og tilpasse den til ESG-specifikke transmissionskanaler og inkorporere nye variable, der er relevante for ESG-risici.
29. Ved gennemførelse af langsigtet ESG-stresstestning bør de kompetente myndigheder overveje flere adskilte scenarier, der dækker et bredt spektrum af mulige fremtider og grader af alvor, herunder såkaldte *tipping points*. Referencescenariet kan bygge på den finansielle enheds eget centrale scenarie, der kan tjene som benchmark for at teste virkningerne af alternative,

⁽⁶⁾ I betragtning af de antagelser, der er nødvendige ved kalibrering af scenarier og ved modellering, gælder som generel tommelfingerregel, at jo længere tidshorisonten er, desto større vil afhængigheden af kvalitative snarere end kvantitative oplysninger være (f.eks. forventes der ikke præcise genberegninger af kapital- og solvensindikatorer på langt sigt).

⁽⁷⁾ F.eks. med hensyn til klimarisici: FN's Klimapanel (IPCC), Network for Greening the Financial System (NGFS), Det Internationale Energiagentur (IEA), FN's Miljøprogram (UNEP), Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter (EU JRC) eller nationale myndigheder og ikke-statslige organer

væsentligt afvigende udviklingsforløb på strategiens og forretningsmodellens modstandsdygtighed (f.eks. via risikojusterede rentabilitetsestimater).

30. Afhængigt af tilgangens kompleksitet kan scenarierne udformes enten som enkle narrativer eller som mere detaljerede kvantitative fremskrivninger.
31. De kompetente myndigheder kan vælge enten at anvende de samme scenarier for alle finansielle enheder med henblik på sammenlignelighed eller at tilpasse scenarierne til specifikke kategorier af finansielle enheder, afhængigt af deres risikoprofiler og forretningsmodeller.

Top-down- vs. bottom-up-tilgange

32. De kompetente myndigheder bør vurdere fordele og ulemper ved en top-down- henholdsvis en bottom-up-tilgang og vælge den mest hensigtsmæssige metode på baggrund af øvelsens formål, de finansielle enheders modenhed med hensyn til ESG-stresstestning og karakteren af de eksponeringer, der omfattes af vurderingen, under hensyntagen til følgende forhold:
 - En top-down-tilgang, hvor de kompetente myndigheder centralt beregner virkningerne af stresstestens scenarier, sikrer en vis grad af sammenlignelighed på tværs af finansielle enheder og giver myndighederne bedre kontrol med proces og metodologi, hvilket samtidig reducerer byrden for sektoren.
 - En bottom-up-tilgang, hvor de finansielle enheder selv beregner virkningerne af stresstestens scenarier, giver en højere detaljeringsgrad og muliggør inddragelse af særlige karakteristika ved visse porteføljer, modparter og eksponeringer. En bottom-up-tilgang fremmer desuden en højere grad af inddragelse i stresstestprocessen og bidrager til opbygning af kapacitet i de finansielle enheder.
33. Ved anvendelse af en bottom-up-tilgang bør kompetente myndigheder opstille klare metodologiske rammer for at sikre konsekvens og lige konkurrencevilkår på tværs af finansielle enheder, herunder proportionalitet i forhold til, hvor avancerede beregninger der forventes af de enkelte enheder.
34. En hybrid tilgang kan også overvejes, hvor man udnytter styrkerne ved begge metodologier. De kompetente myndigheder kan vælge tilgang afhængigt af datatilgængelighed og ejerskab af modeller, under hensyntagen til, at visse porteføljer eller aktiviteter, f.eks. forsikringsrisici, kan kræve mere detaljerede data og modellering, end hvad der er muligt i en top-down-tilgang.

Detaljeringsgrad

35. Ved fastlæggelse af den ønskede detaljeringsgrad bør de kompetente myndigheder finde den rette balance mellem enkelhed og præcision, afhængigt af datatilgængelighed, datakvalitet og metodologisk modenhed. Mere detaljerede data kan være nødvendige for f.eks. at registrere virkningerne af overgangsrisici på aktivitets- eller enhedsniveau eller regionale/lokale virkninger af fysiske risici.

36. De kompetente myndigheder bør som minimum overveje følgende niveauer af detaljeringsgrad:
- a. Porteføljeniveau: Differentiering efter aktivklasse (f.eks. virksomhedslån, realkreditlån, statsengagementer, aktier og erhvervsobligationer).
 - b. Sektorniveau: Klassificering efter erhvervssektor (f.eks. højemissionsindustrier, energi, fast ejendom, landbrug). For visse sektorer kan en højere detaljeringsgrad være relevant (f.eks. elproduktion, sektorer påvirket af banebrydende teknologi, fossilbaserede industrier). For fast ejendom kan det være relevant at skelne mellem eksponeringer i erhvervsejendomme og beboelsesejendomme.
 - c. Geografisk niveau: Opdeling efter region (f.eks. NUTS-niveau 3) for at vurdere eksponering over for lokalitetsspecifikke ESG-risici, navnlig fysiske risici.
 - d. Modpartsniveau: Detaljeringsgrad ned til den enkelte låntager eller grupper af låntagere, hvor koncentrationsrisici er betydelige.
 - e. Risikokategori: Særsilt identificering af fysiske risici (akutte og kroniske klimarelaterede trusler), overgangsrisici (ændringer i politik, teknologi og marked) samt andre miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer (f.eks. tab af biodiversitet, forurening, sociale og ledelsesmæssige risici).
37. De kompetente myndigheder bør vælge den passende datadetaljeringsgrad afhængigt af aktiv-/porteføljetypen og formålet med øvelsen. Eksempelvis kan landespecifik detaljeringsgrad være tilstrækkelig for statsengagementer, mens der for udlåns- eller forsikringsporteføljer bør tilstræbes regional detaljeringsgrad, eventuelt helt ned til geolokaliseringsdata, for at kunne vurdere fysiske risici.
38. Ved analyse af fonde kan de kompetente myndigheder, hvor det er muligt og i overensstemmelse med den gældende sektorspecifikke lovgivning, overveje at anvende en look-through-tilgang med hensyn til fondenes underliggende beholdninger.

Antagelser vedrørende balanceopgørelse

39. Ved ESG-stresstest bør de kompetente myndigheder som udgangspunkt anvende en statisk balanceopgørelse, hvilket er almindelig praksis i traditionelle stresstest. Dog kan de, hvor det er muligt og relevant, overveje de strukturelle virkninger af de finansielle enheders overgangsplaner, afhængigt af den valgte tidshorisont.
40. Ved øvelser med mellem- til langsigtede tidshorisonter kan der anvendes en dynamisk balanceopgørelse (med eller uden begrænsninger) for at sikre større realisme. Dette kan indebære fokus på de væsentligste balanceposter og afspejle ændringer i porteføljens sammensætning (ændrede eksponeringer, omfordeling af aktiver og risikobegrænsende tiltag som reaktion på ESG-relaterede chok).
41. I lyset af de mange usikkerhedsmomenter forbundet med overgangsforløb, udviklingen i politik, og markedets reaktioner bør de kompetente myndigheder overveje at kræve, at finansielle enheder begrundet deres planlagte reaktioner, således at balancejusteringer – såsom porteføljekomlægninger, ændringer i udlåns- eller garantipolitikker eller ændringer i finansieringsstrukturer – er realistiske og i overensstemmelse med deres offentligt bekendtgjorte overgangsstrategier.

42. Alle ledelsesmæssige tiltag, der anerkendes af de finansielle enheder, bør vurderes på baggrund af deres gennemførlighed, rettidighed og eventuelle utilsigtede konsekvenser, og der bør undgås overdreven afhængighed af optimistiske antagelser. De kompetente myndigheder bør sikre, at en dynamisk balanceopgørelse med begrænsninger bidrager til at øge realismen og det fremadskuende element i ESG-stresstest ved at integrere troværdige planer og ledelsesmæssige tiltag, samtidig med, at der opretholdes et minimum af beskyttelsesforanstaltninger mod for stor fleksibilitet i antagelserne, og at sammenligneligheden af resultaterne styrkes.

Udsnit af finansielle enheder

43. De kompetente myndigheder bør fastlægge det passende udsnit af finansielle enheder, der skal deltage i ESG-stresstest og/eller scenarieanalyser, og sikre tilstrækkelig sektor-/markedsdækning, under hensyntagen til de fastsatte formål og, i tilfælde af tematiske vurderinger, fokusområdet for øvelsen. Stresstestens udformning bør om nødvendigt tilpasses for at afspejle karakteristikaene ved forskellige kategorier af finansielle enheder.
44. De kompetente myndigheder bør også overveje at gennemføre målrettede øvelser for specifikke undergrupper af enheder for at adressere særlige sårbarheder eller fremvoksende ESG-risikotendenser.

Proportionalitet

45. De kompetente myndigheder bør anvende proportionalitetsprincipper og tillade metodologiske forenklinger i forhold til størrelsen, arten og kompleksiteten af de finansielle enheders aktiviteter samt væsentligheden af risiciene. Proportionalitetsprincippet bør udvides til at omfatte rapporteringskrav, scenarieopstilling og modelleringsforventninger, således at der sikres en passende balance mellem analytisk robusthed og praktisk gennemførlighed.
46. I betragtning af det tidlige udviklingsstadium for ESG-stresstestmodeller og tilgængelige data kan de kompetente myndigheder overveje at begrænse analysens omfang for at sikre en rimelig cost-benefit-balance, både for sig selv og for de finansielle enheder.

Modellers begrænsninger

47. De kompetente myndigheder bør anerkende, at alle modeller har iboende begrænsninger, og dette gælder navnlig for ESG-modeller, der er under udvikling. Ved bottom-up-stresstest bør de kompetente myndigheder, for at imødegå disse begrænsninger og styrke ESG-stresstestens robusthed og troværdighed, anvende supplerende analyser til at krydsvalidere resultater og vurdere deres sandsynlighed. De bør også benytte benchmarkingteknikker og sammenholde resultater med alternative metodologier.

Organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger

Tildeling af ressourcer

48. De kompetente myndigheder bør sikre, at der afsættes tilstrækkelige og passende menneskelige og materielle ressourcer til processen. Dette omfatter både fast og ad hoc involvering af personale med ekspertise i ESG-risikovurdering, stresstestmetodologier og finansielt tilsyn.

49. De kompetente myndigheder bør have datastyrings- og -indsamlingskompetencer, der understøtter adgang til ESG-data af høj kvalitet. De bør også opbygge og vedligeholde IT-infrastruktur, der muliggør effektiv dataindsamling, scenarieopstilling og resultatbearbejdning.

Tidsplan for øvelsen

50. De kompetente myndigheder bør fastsætte passende tidsrammer for gennemførelse af ESG-stresstest og scenarieanalyser, hvor der tages hensyn til behovet for fuldstændighed og nøjagtighed og de krav, der følger af beslutningsprocessen. De finansielle enheder bør have tilstrækkelig forberedelsestid til at indsamle relevante oplysninger og gennemføre deres egne vurderinger, samtidig med, at de kompetente myndigheder får mulighed for at foretage en grundig gennemgang og sikre præcis rapportering.
51. Processen bør struktureres, så den fremmer produktiv analyse, konsekvent formidling af resultater og integration i det bredere tilsynsarbejde.

Dataindsamling

52. Ved top-down-øvelser bør de kompetente myndigheder så vidt muligt forlade sig på lovpligtig indberetning og udnytte eksisterende rammer for offentliggørelse og eksterne ressourcer, hvor det er relevant. De kan også overveje ad hoc-dataindsamling som en nødvendig supplerende informationskilde. Indsamlede oplysninger bør begrænses til dem, der anvendes til analyse og validering.
53. Hvis der opstår datamangler, bør de kompetente myndigheder fremme brugen af rimelige tilnærmede værdier, skøn og ekspertvurderinger, samtidig med at de tilskynder de finansielle enheder til at styrke deres interne datakapacitet over tid.

Kvalitetssikringsproces

54. Der bør gennemføres en grundig kvalitetssikring for at verificere stresstestresultaternes nøjagtighed, konsekvens og pålidelighed. De kompetente myndigheder bør etablere gennemgangsmekanismer (f.eks. benchmarking eller peer reviews) til vurdering af datakvalitet, metodologisk robusthed og, hvor relevant, scenariets egnethed. Ekspertvurderinger bør supplere kvantitative resultater for at afbøde modelbegrænsninger, hvor det er nødvendigt.

Effektiv dialog med finansielle enheder

55. De kompetente myndigheder bør opretholde en effektiv og struktureret dialog med de finansielle enheder gennem hele stresstestprocessen. Dette omfatter tydelig vejledning om forventninger, inddragelse i centrale faser og sikring af, at de finansielle enheder får mulighed for at afklare metodologiske aspekter. Regelmæssig kontakt vil styrke øvelsens troværdighed og forbedre enhedernes evne til at indarbejde ESG-risici i deres egne risikostyringsrammer.

Koordinering på tværs af grænser og systemer

56. Hvor det er relevant og muligt, bør de kompetente myndigheder koordinere på tværs af jurisdiktioner for at muliggøre en harmoniseret tilgang til ESG-stresstest af grænseoverskridende finanskoncerner. Dette omfatter samarbejde med andre tilsynsmyndigheder for at harmonisere metodologier, udveksle bedste praksis og undgå manglende ensartethed i reglerne.
57. Når det er relevant, bør der også tilstræbes systemdækkende koordinering for at sikre, at ESG-stresstest tager højde for bredere risici for den finansielle stabilitet og potentielle eksterne effekter på tværs af sektorer.

Integration i tilsynsprocessen

58. Resultaterne af ESG-stresstest bør så vidt muligt integreres i den bredere tilsynsproces. I takt med at metodologier og datagrundlag udvikler sig, bør de kompetente myndigheder anvende resultaterne til at understøtte risikovurderinger, kapitalgrundlagsanalyser og/eller strategiske drøftelser med de finansielle enheder.
59. Resultaterne bør også danne grundlag for opfølgende tilsynsforanstaltninger og politikanbefalinger, hvor ESG-risici vurderes at udgøre en væsentlig trussel mod den finansielle stabilitet.

Offentliggørelse af oplysninger

60. Offentliggørelse af resultater bør ske i overensstemmelse med den relevante sektorspecifikke lovgivning og tilsynspraksis. Ved beslutning om offentliggørelse bør de kompetente myndigheder nøje afveje fordele og ulemper ved at offentliggøre individuelle eller samlede resultater. Offentliggørelsesniveauet bør afstemmes i forhold til metodologiens pålidelighed og datakvaliteten. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på, at gennemsigtighed fremmer markedsdisciplin, tillid og ansvarlighed, men bør også sikre, at oplysninger tolkes korrekt og ikke fører til utilsigtede markedsforvridninger. Offentliggørelsesniveauet kan øges, i takt med at resultaterne bliver mere robuste.

Regelmæssig gennemgang og videreudvikling af ESG-stresstest

61. I betragtning af ESG-risicienes og stresstestmetodologiernes dynamiske karakter bør de kompetente myndigheder regelmæssigt gennemgå og justere deres stresstestrammer. Erfaringer fra tidligere øvelser bør indarbejdes i fremtidige vurderinger, og ajourføringer bør afspejle ny bedste praksis, nye reguleringsmæssige krav og fremskridt inden for ESG-data og modelleringsteknikker.

Afsnit III – Gennemførelse

62. Disse fælles retningslinjer gælder fra 1. januar 2027